

Хлопець

Микола Костомаров

Зелененький берег тмиться,
Річка срібная шумить;
Ходить хлопець невеличкий,
На той бік ріки глядить.

На сім боці нив'я, поле,
Сивий степ та слобода,
Зелень в'яла, всюди душно,
В пилу ходить череда.

На тім боці зелень свіжа,
Блищать на луці квітки,
Дикі гори, гай зелений,
І щебечуть в нім пташки.

Тут клопочуть об господі
Старі люди навісні,
Там дівчатонька співають
Голосні свої пісні.

Хлопець дивиться і мліє —
Нудно тут йому бродить;
Радий ластівкою швидко
На той берег залетить.

Він підходить до водиці —
Ні човна, ні весельця;
А дівчина його кличе
Для ласкавого словця.

Хлопець мліє, хлопець тане,
Ходить — броду не знайдеї
Підобрав одержу, прудко
Кинувсь в річку і пливе.

Переплинув, а дівчата:
"Хлюща, хлюща, утікай",—

Загукали, закричали
І побігли всі за гай.

Бідний хлопець ізлякався,
Грудь підперло, весь дрижить,
І за гай, небіж, поплівся,
Щоб шукать дівчачий слід.

Де ж той гай, де ж та хороша
Зелень, свіжа і м'яка?
Гай — у три ряди осики,
Сажнів зо три — вся лука!

А за ними нив'я, поле,
Рівний степ та слобода,
Зелень в'яла, всюди душно,
В пилу ходить череда.

Дикі гори — вапна; зникли
І дівчачії пісні...
Ходять теж, як тут, з киями
Старі люди навісні.

І поплівсь назад наш хлопець,
Біля річки сів один,
Притулив к руці головку
І поплакав трошки він!